

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 262.652 van 18 maart 2025

in de zaak A. 244.069/IX-10.622

In zake: 1. VZW NATIONALISTISCHE STUDENTENVERENIGING
2. G.D.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joost Bosquet
kantoor houdend te 2650 Edegem
Mechelsesteenweg 326
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sofie Logie en Jade Leenaert
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 31 januari 2025, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Universiteit Gent van 20 januari 2025 waarbij geen toelating wordt verleend om “Auditorium 1 van de Blandijn of enige andere locatie binnen de UGent te gebruiken voor een lezing met [M.B.]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 5 februari 2025 werd de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft het administratief dossier en een nota met opmerkingen neergelegd.

Adjunct-auditeur Daniël Plas heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 maart 2025.

Staatsraad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Gert Op De Beeck en Lion Janssens, die *loco* advocaat Joost Bosquet verschijnen voor de verzoekende partijen en advocaat Jade Leenaert, verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Daniël Plas heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste verzoekende partij is een erkende studentenvereniging bij de verwerende partij in de zin van het reglement betreffende de studentenverenigingen. Het doel van de eerste verzoekende partij bestaat in het organiseren van activiteiten in overeenstemming met haar nationalistische levensbeschouwing en georiënteerd op het studentenleven. Die activiteiten kunnen onder meer de vorm aannemen van het organiseren van lezingen, debatten, tentoonstellingen, zangavonden of clubavonden, of de uitgave van boeken, brochures en tijdschriften.

De tweede verzoekende partij is aanvrager van de toelating tot organisatie van de lezing.

3.2. Op 3 januari 2025 vraagt de tweede verzoekende partij de reservatie aan van een auditorium in het gebouwencomplex ‘Blandijn’ van de verwerende partij in het kader van een lezing van spreker M.S. op 26 maart 2025.

De politiezone Gent adviseert op 8 januari 2025 om de lezing niet toe te laten. Dit advies luidt onder meer als volgt:

“In verband met de lezing van [M.S.] in de Blandijn op vraag van [de eerste verzoekende partij] op 26/03/25, wie zijn wij (Politie) om te zeggen aan UGent wat er wel dan niet dient te gebeuren. Ik denk dat inliggend artikel voldoende argumentatie weergeeft om betrokkene mogelijks te weren uit de gebouwen van UGent, maar ligt de ultieme beslissing natuurlijk bij jullie rector (en/of beheerraad). Ook de KUL heeft in 2023 (19 april) getracht om dit te verbieden in hun gebouwen maar werden teruggefloten door de rechtbank en is dit toch doorgegaan. Eventueel kunnen jullie via contact met KUL dit vonnis bekomen en mogelijks dit zelf grondiger motiveren mochten jullie dit willen weigeren. Hoe dan ook, wat jullie ook beslissen (toelaten of niet), zal de aangevraagde locatie (de ‘linkse symboliek’ van de Gentse Blandijn (en mogelijks ook de UFO als alternatief)) vermoedelijk enkel maar zorgen voor zeer harde extreem-linkse tegenreacties met mogelijks bezetting van jullie gebouwen, vergaderzalen, etc... blokkeren van de ingang (met kettingen, etc..), het mogelijks werpen van stinkbommen, etc... en dit alles om gewoon de lezing tegen te houden en dan is het (extreem) links activisme in Gent nog iets harder dan in Leuven. Dan spreek ik nog niet over de mogelijke schade in jullie gebouwen, de massale inzet van jullie securitypersoneel, etc...

Ook op het openbaar domein zal dit zorgen voor protesten, maar is dit dan aan ons om dit in goede banen te leiden.

Als je kijkt wat een recente lezing ‘over omvolking’ van [F.D.W.] in de Universiteitsstraat heeft teweeggebracht, dan kan je je voorstellen wat deze lezing van deze rechts-extremist mogelijks zal teweegbrengen.

Dus ons advies: geen goed idee om dit toe te laten en dit al zeker niet in de Blandijn.”

Het ‘Team Ruimtebeheer’ van de verwerende partij weigert op 20 januari 2025 de reservatie voor de organisatie van de betrokken lezing. Die beslissing luidt onder meer als volgt:

“Ik verwijs naar de aanvraag die door [de eerste verzoekende partij] is ingediend om op 26 maart as. een lezing te laten houden door [M.S.] in Auditorium 1 van de Blandijn (Blandijnberg) op campus Boekentoren.

Als één van de uitgangspunten van de Institutionele Code voor het tijdelijk gebruik van terreinen, lokalen en infrastructuur van de Universiteit Gent wordt (sub A.2) vermeld dat de UGent de vrijheid van meningsuiting als een fundamenteel recht beschouwt, ook bij het ter beschikking stellen van terreinen, lokalen en infrastructuur. Daarmee wordt bedoeld dat in principe geen lezingen of debatten worden geweigerd op basis van de inhoud, spreker of de organisator ervan. Het respect voor de vrijheid van meningsuiting is evenwel onderworpen aan een aantal voorwaarden, waaronder de waarborg die de rector moet kunnen geven dat de normale werking van de UGent niet gehinderd wordt door veiligheidsproblemen, diefstal of beschadiging van terreinen, lokalen en gebouwen van de UGent. Verder is (sub B.3) voorzien dat de rector de plicht heeft om de openbare orde te handhaven binnen de gebouwen en op de terreinen van de UGent. Op gemotiveerde wijze kan de rector een aanvraag weigeren, o.a. in geval van een ernstig veiligheidsrisico of ernstig risico dat de activiteiten van de UGent gehinderd zouden worden (sub B.4). Zo kan de rector weigeren een lezing of debat te laten plaatsvinden in een UGent-gebouw omwille van de persoon van de spreker en/of het onderwerp. Of nog, wanneer de kans groot is dat er een opstand zou zijn, de veiligheid van personen in het gedrang dreigt te zijn of er een reëel risico op schade aan het UGent-gebouw bestaat.

Na overleg met de bevoegde veiligheidsdiensten heeft de UGent besloten de lezing door [M.S.] in haar gebouwen te verbieden. Het is niet mogelijk om de veiligheid van de organisatoren, de spreker, de deelnemers, mogelijke protestvoerders en omstaanders, de infrastructuur van de UGent en de continuïteit van de activiteiten binnen de gebouwen van de UGent te garanderen. In dit geval wijst een inreisverbod in de UK en Zwitserland voor de uitgenodigde spreker op een bijkomende inschatting van reële dreiging van de openbare orde door een aantal buitenlandse veiligheidsdiensten. Verder heeft de lokale politie, politiezone Gent, de UGent geadviseerd de lezing niet toe te laten in de gebouwen van de UGent, en al zeker niet in de Blandijn, omdat de lezing door [M.S.] als Oostenrijkse extreemrechtse nationalist kan zorgen voor harde (extreem)linkse tegenreacties, met het blokkeren van de ingang om de lezing tegen te houden en mogelijke bezetting van en schade aan de UGent-gebouwen (en dit, onverminderd de massale inzet van security en een eventueel beroep op de bevoegde ordediensten). Ook het voorval met [T.B.] aan de UGent in het najaar van 2023 maakt duidelijk dat het voor de universiteit onhaalbaar is om in dergelijke omstandigheden de veiligheid te garanderen.

Om voormelde redenen, en in het bijzonder de reële risico's voor de veiligheid van studenten en personeel van de UGent, deelnemers van de lezing alsook de lezer zelf, het ernstig risico op ordeverstoring en het gevaar dat mogelijke schade aan (goederen binnen de) gebouwen van de

UGent wordt toegebracht, wordt geen toelating verleend aan [de eerste verzoekende partij] om Auditorium 1 van de Blandijn of enige andere locatie binnen de UGent te gebruiken voor een lezing met [M.S.], overeenkomstig (sub B.4 van) de Institutionele code voor het tijdelijk gebruik van terreinen, lokalen en infrastructuur van de Universiteit Gent. Afsluitend wijzen wij erop dat, gelet op de geplande datum van 26 maart as., er nog voldoende tijd is voor [de eerste verzoekende partij] om de lezing niet te organiseren of een andere locatie buiten de UGent sites en gebouwen te zoeken.”

Dat is de bestreden beslissing.

3.3. De tweede verzoekende partij bevraagt de verwerende partij op 22 januari 2025 of een aula buiten het gebouwencomplex Blandijn ter beschikking kan worden gesteld. De verwerende partij verstrekt op 28 januari 2025 daarover nog de volgende toelichting:

“Zoals vermeld in de eerdere reactie op jullie reservatieaanvraag, heeft de UGent om alle daarin vermelde redenen besloten de lezing door [M.S.] in haar gebouwen te verbieden, en dus geen toelating te verlenen aan [de eerste verzoekende partij] om Auditorium 1 van de Blandijn of enige andere locatie binnen de UGent te gebruiken voor deze lezing. In dit opzicht is op het einde van de reactie ook vermeld dat er, gelet op de geplande datum van 26 maart as., nog voldoende tijd is voor [de eerste verzoekende partij] om de lezing niet te organiseren of een andere locatie buiten de UGent sites en gebouwen te zoeken.”

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Daags vóór de terechtzitting leggen de verzoekende partijen vier nieuwe stukken en een pleitnota neer.

5. De nieuwe overtuigingsstukken – aanvragen tot het gebruik van zalen die dateren van 20 en 27 februari 2025, zijnde drie weken en méér ná het indienen van het verzoekschrift – worden uit het debat geweerd, aangezien de verwerende partij zich niet nuttig heeft kunnen verweren tegen deze gegevens en de procedureregeling hierin overigens niet voorziet.

De pleitnota wordt als inlichting aangenomen, in de mate ze de weergave is van het mondeling pleidooi ter terechtzitting.

V. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, § 1, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van deze beslissing *prima facie* kan worden verantwoord.

VI. Spoedeisendheid

7.1. De verzoekende partijen voeren ter staving van de spoedeisendheid van de vordering twee argumenten aan, namelijk enerzijds dat de lezing enkel op 26 maart 2025 kan plaatsvinden en anderzijds dat geen geschikte locatie buiten de Universiteit Gent beschikbaar is *casu quo* voldoet.

De verzoekende partijen vragen om bij de beoordeling van de spoedeisendheid ook rekening te houden met “de omstandigheid dat fundamentele rechten en vrijheden in ernstige mate zijn aangetast” en met “de precedentwerking die het niet-toestaan van de schorsing zal hebben op administratieve overheden die controversiële meningen niet aan bod willen laten.”

7.2. Met betrekking tot de locatie zetten de verzoekende partijen uiteen waarom zij het gebruik van een lokaal van de verwerende partij beogen en zij niet elders een geschikte locatie kunnen vinden.

Anticiperend op de kritiek van de verwerende partij dat zij hebben nagelaten om een andere zaal – buiten de Universiteit Gent – te zoeken,

stellen de verzoekende partijen dat zulk een argument de spoedeisendheid van de vordering niet weerlegt. Ter zake betogen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing weliswaar ‘tijdig’ werd afgeleverd – zij lijken daarmee te bedoelen: méér dan veertien dagen vóór de beoogde lezing – maar dat dit enkel tot gevolg heeft dat geen beroep moest worden gedaan op de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Met betrekking tot het al dan niet zoeken van een andere locatie stellen de verzoekende partijen:

“Indien verzoekende partijen de – zoals hierna blijkt onwenselijke, onmogelijke en tevergeefs – moeite hadden gedaan een alternatieve locatie te zoeken, had het beroep op de gewone schorsingsprocedure (met verkorte termijnen) nimmer doorgang kunnen vinden. Het doorloopproces van een ingediende aanvraag duurt immers langer dan enkele luttele dagen, hetgeen voorliggende zaak bevestigt aangezien Universiteit Gent zeventien (17) dagen nodig had om de aanvraag te beoordelen. [...]

Dit impliceert dan ook dat mochten verzoekende partijen tevergeefs opzoek gaan naar een alternatieve locatie, zij nadien nog beroep moesten doen op de procedure uiterst dringende noodzakelijk om de nodige rechtsbescherming te krijgen. In die omstandigheden zouden verzoekende partijen tevens niet langer diligent hebben gehandeld, hetgeen ongetwijfeld gebruikt zou worden als argument door verwerende partij.”

Vervolgens zetten de verzoekende partijen, onder verwijzing naar bepaalde rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens met betrekking tot de keuze van locatie door de organisator, uiteen waarom zij specifiek een zaal van de Universiteit Gent beogen te gebruiken. Ter zake stellen zij als uitgangspunt:

“Enkel één van de zalen van verwerende partij geeft verzoekende partijen de nodige voldoening conform haar doelgroep en activiteiten. Er zijn verscheidene redenen die voormelde concretiseren.”

Die redenen zien de verzoekende partijen dan gelegen in het volgende. In de eerste plaats doen zij opmerken dat er de laatste jaren nooit problemen zijn geweest met lezingen die de eerste verzoekende partij organiseerde: niet bij de verwerende partij en evenmin met gastspreker M.S. aan een andere universiteit. Ten tweede geeft de organisatie in een aula een groot veiligheidsvoordeel omwille van de eigen ordedienst van de verwerende partij.

Ten derde zijn de meeste lokalen van de Universiteit Gent uiterst geschikt gelegen, namelijk niet aan de straatkant, wat bescherming biedt tegen projectielen “richting de leden van [de] eerste verzoekende partij en de door haar uitgenodigde gastsprekers”. Voorts is de eerste verzoekende partij een aan de Universiteit Gent erkende studentenvereniging en zijn de studenten aldaar de beoogde doelgroep, waar zij leden wil ronselen. De meeste bestaande leden studeren overigens aan de Universiteit Gent, zodat de veiligheid ermee is gebaat dat zij de routes naar en in de universitaire gebouwen kennen.

Daarnaast betogen de verzoekende partijen dat zij buiten de Universiteit Gent geen geschikte en kosteloze zaal kunnen vinden. Zij voeren aan dat de eerste verzoekende partij als studentenvereniging een zeer beperkte financiering heeft, dat de organisatie van lezingen voor haar (potentiële) aanhangers de kern van haar bestaansreden is en dat het in die omstandigheden is vereist dat zij kosteloos lezingen kan organiseren. Bovendien moet rekening worden gehouden met een voldoende capaciteit. Uit een zoektocht op internet blijkt, zo stellen de verzoekende partijen, dat een zaal aan de Universiteit Gent de enige realistische optie is: andere zalen zijn te klein, te duur of te ver afgelegen, of worden om ideologische overwegingen niet aan de eerste verzoekende partij ter beschikking gesteld. De verzoekende partijen verwijzen naar een afdruk van een zoekopdracht op het internet, waaruit volgens hen blijkt dat geen enkele zaal kosteloos aan een studentenvereniging ter beschikking wordt gesteld en dat ze bovendien om de andere vóórmelde redenen niet voldoen.

Beoordeling

8. Zoals *sub* 4 in herinnering is gebracht, kan krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen indien, onder meer, “de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring”.

9. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert. Dit houdt in dat het aan deze partij toevallt om op de omstandigheden van haar zaak betrokken, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen waarom de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar persoonlijk veroorzaakt, niet gedragen kunnen worden gedurende de gewone doorlooptijd van de annulatieprocedure en waarom de afloop van deze procedure bijgevolg niet afgewacht kan worden.

Die gegevens moeten door de verzoekende partij worden onderbouwd op een wijze die de rechter toelaat om ze te verifiëren, zodat hij kan aftoetsen of ze de beweerdde spoedeisendheid inderdaad verantwoorden. De spoedeisendheid van de zaak wordt niet vermoed, welke ook de aard van de bestreden beslissing is.

10. In de mate dat de verzoekende partijen aanvoeren dat een verwerping van het schorsingsverzoek een “precedentwerking” zal hebben op de houding van andere bestuurlijke overheden wanneer zij met controversiële meningen worden geconfronteerd, beroepen zij zich op schadelijke gevolgen die niet rechtstreeks het gevolg zijn van de thans bestreden beslissing, minstens zonder actuele invloed zijn op hun eigen rechtspositie. Een dergelijk betoog kan de spoedeisendheid van het schorsingsverzoek niet aantonen.

Voor zover de verzoekende partijen vragen om bij de beoordeling van de spoedeisendheid ook rekening te houden met “de omstandigheid dat fundamentele rechten en vrijheden in ernstige mate zijn aangetast” moet worden opgemerkt dat de spoedeisendheid en het aanvoeren van minstens één ernstig middel twee afzonderlijke schorsingsvoorwaarden zijn. Het gegeven dat een (enig) middel betrekking heeft op grondwettelijk of internationaalrechtelijk gewaarborgde rechten en vrijheden betekent niet dat het

daarmee in verband gebrachte nadeel *ipso facto* volstaat om een beroep op de schorsingsprocedure te verantwoorden.

Daarbij aansluitend moet worden opgemerkt dat de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens waarnaar de verzoekende partijen verwijzen omtrent een principiële keuzevrijheid van een organisator met betrekking tot de locatie en het tijdstip van een evenement, verband houdt met de beoordeling van de regelmatigheid van het overheidsoptreden en niet met de spoedeisendheid.

11. Bij de beoordeling van het aangevoerde uit de bestreden beslissing voortvloeiende nadeel moet ermee rekening worden gehouden dat de schorsingsprocedure niet is bedoeld om nadelen te verhinderen die de verzoekende partij zelf kan vermijden of ongedaan maken. Op een verzoekende partij rust derhalve, wanneer zij daartoe bij machte is, een schadebeperkingsplicht.

12. De door de verzoekende partijen ter staving van de spoedeisendheid ingeroepen elementen kunnen enkel worden betrokken op de eerste verzoekende partij. Het gaat immers om háár statuut van erkende studentenvereniging en de daaruit voortvloeiende aanspraken, háár doelpubliek, háár financiële mogelijkheden en de veiligheid van háár leden en de gastspreker. Er worden geen elementen van spoedeisendheid aangevoerd die specifiek aan de tweede verzoekende partij zijn gerelateerd. De uiteenzetting omtrent de veiligheid, die ook op de tweede verzoekende partij kan worden betrokken, valt samen met wat ter zake voor de eerste verzoekende partij wordt gesteld.

De schorsingsvoorwaarde van de spoedeisendheid wordt hierna in die zin beoordeeld.

13.1. De verzoekende partijen achten “een aula” het meest geschikt omwille van de daaraan verbonden veiligheidsvoordelen, enerzijds voor de ordehandhaving en anderzijds omdat een dergelijk lokaal niet is gelegen aan de

straatkant, van waar het “vaak voorkomt” dat projectielen worden gelanceerd “wanneer controversiële ideologische strekkingen aan bod komen”. Nog daargelaten dat de verzoekende partijen niet concreet aantonen dat lokalen buiten de Universiteit Gent niet aan die vereisten kunnen voldoen, moet worden opgemerkt dat zij het veiligheidsrisico bij door de eerste verzoekende partij georganiseerde lezingen zelf danig nuanceren door te beklemtonen dat bij een lezing op 3 december 2024 in een lokaal van de verwerende partij “geen enkel probleem voorhanden” was en dat een lezing met gastspreker M.S. in april 2023 aan een andere universiteit al evenmin een “opmerkelijke opstoot van geweld of andere problemen” veroorzaakte. Aldus overtuigen de verzoekende partijen niet ervan dat thans bij een door de eerste verzoekende partij georganiseerde lezing op een andere locatie dan in een gebouw van de verwerende partij wél ordeverstoringen zouden ontstaan en dat in voorkomend geval de openbare ordehandhaving en de eigen ordediensten van de eerste verzoekende partij niet zouden volstaan. Een noodzaak om te kunnen beschikken over de ordedienst van de verwerende partij is aldus evenmin aangetoond.

13.2. Gewis kan worden aangenomen dat de doelgroep bestaat uit studenten aan de Universiteit Gent en dat de eerste verzoekende partij in eerste instantie in die groep leden wil ronselen. Een organisatie van de lezing buiten de gebouwen van de universiteit weerhoudt de verzoekende partijen evenwel niet om publiciteit te voeren bij de studenten van de verwerende partij. Dat die personen vertrouwd zijn met de lokalen van de Universiteit Gent de routes daarnaartoe, valt al evenzeer te begrijpen. Daarmee is evenwel allerminst aangetoond dat het beoogde publiek ook enkel en alleen in een dergelijke locatie zou willen bijeenkomen. Meer bepaald valt niet in te zien waarom de eerste verzoekende partij – en desgevallend haar ordedienst – niet in staat zouden zijn om een voor de spreker en de deelnemers (veilige) route naar een andere locatie uit te stippelen. Overigens wordt het doelpubliek van de Gentse afdeling van de eerste verzoekende partij in het verzoekschrift gesitueerd “binnen de contouren van de Gentse studentenbuurt”, wat alleszins ruimer is dan (de gebouwen van) de Universiteit Gent.

13.3. Voor zover wordt aangevoerd dat de eerste verzoekende partij als erkende studentenvereniging de infrastructuur van de verwerende partij kosteloos kan gebruiken en zij voor een andere locatie zou moeten betalen, voert zij een financieel nadeel aan.

Het mag vaste rechtspraak van de Raad van State heten dat een financieel nadeel, tenzij het tegendeel aannemelijk wordt gemaakt, kan worden hersteld na een arrest over het beroep tot nietigverklaring. Om de spoedeisendheid aan te tonen, moeten de financiële gevolgen een significante impact hebben. De omvang van een financieel nadeel moet dus, om een gebeurlijke schorsing te verantwoorden, dermate zijn dat een verzoekende partij de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt, niet zal kunnen overbruggen. Een verzoekende partij kan er zich niet toe beperken te stellen dat zij dit nadeel lijdt, zonder enig gegeven te verstrekken omtrent het bestaan en de omvang ervan.

Er is niet aangetoond dat de eerste verzoekende partij het eventuele financiële nadeel dat erin zou bestaan een huurprijs te betalen voor een locatie buiten de infrastructuur van de verwerende partij, niet kan dragen in afwachting van een arrest over het beroep tot nietigverklaring. De loutere bewering dat de eerste verzoekende partij, die een rechtspersoon is, over een “uiterst beperkte financiering” beschikt en dat het daarom “vereist [is] dat zij kosteloos lezingen kan organiseren”, wordt door geen enkel stavingstuk onderbouwd. De verzoekende partijen laten na enig inzicht te verschaffen in de beschikbare financiële middelen van de eerste verzoekende partij, laat staan dat wordt aangetoond dat zij in de financiële onmogelijkheid verkeert om een zaal te huren of dat een dergelijke uitgave haar financieel evenwicht dermate ernstig in het gedrang zou brengen dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing en het daaropvolgend rechtsherstel geen onmiddellijk nut meer kan hebben.

13.4. De slotsom is dat de verzoekende partijen niet ervan overtuigen dat zij voor de organisatie van de beoogde lezing noodzakelijkerwijze zijn aangewezen op een lokaal van de verwerende partij.

14. Uit wat voorafgaat en rekening houdend met de *sub* 9 vermelde schadebeperkingsplicht, volgt dat de verzoekende partijen slechts van de rechtens vereiste spoedeisendheid blijk geven wanneer zij voldoende aannemelijk maken dat zij *de facto* op een andere locatie niet terecht kunnen.

Veel moeite blijken de verzoekende partijen zich voor die zoektocht niet te hebben getroost, wel integendeel. In hun verzoekschrift, zoals *sub* 5.2 aangehaald, geven zij immers aan dat zij eigenlijk geen alternatieve locatie hebben gezocht. Gelet op de tijd die hen ter beschikking stond na de kennisgeving van de bestreden beslissing hadden de verzoekende partijen nochtans gewis méér kunnen doen dan het louter raadplegen van een website met een aanbod van zalen te Gent.

15. Het enige overtuigingsstuk dat de verzoekende partijen met betrekking tot mogelijke alternatieve locaties met hun verzoekschrift voorleggen, is inderdaad een afdruk van de ‘zalenzoecker’ op de website van de stad Gent, waarop resultaten te zien zijn die beantwoorden aan de zoekcriteria ‘vereniging’ en ‘101-250 personen’.

Aangezien de verzoekende partijen zelf naar capaciteit hebben gefilterd, moet worden aangenomen dat alle negentien zoekresultaten alvast aan dat criterium voldoen.

Daargelaten nog de vraag of op deze website álle zalen in Gent zijn opgenomen, moet vooreerst worden opgemerkt dat de zoekactie blijkens de afdruk “19 resultaten” opleverde, waarvan er op het door de verzoekende partijen neergelegde stuk evenwel slechts zes bij naam worden genoemd, met vermelding van de locatie en de capaciteit. Van slechts drie van die zes locaties worden dan

nog nadere details zoals een beschrijving van het pand en de prijs vermeld. Waarom dertien zoekresultaten geheel buiten beschouwing blijven, valt niet te vernemen. Die vaststelling doet reeds ernstige twijfels rijzen over de door de verzoekende partijen aangevoerde volstrekte onmogelijkheid om buiten de Universiteit Gent een geschikte zaal te vinden.

16. *Sub 11.3* is reeds uiteengezet waarom het betalend karakter van locaties buiten de Universiteit Gent de aangevoerde spoedeisendheid niet kan schragen. Overigens wordt van zestien zoekresultaten de kostprijs niet getoond.

Ten overvloede moet nog worden aangestipt dat de eerste verzoekende partij op het eerste gezicht een erkende studentenvereniging bij de stad Gent is en in dat opzicht in aanmerking lijkt te komen voor verminderde tarieven bij de huur van bepaalde zalen. Alvast voor de drie zalen waarvan de verzoekende partijen details voorleggen en die *sub 15* ter sprake komen, varieert de huurprijs voor erkende/betoelaagde verenigingen van ‘gratis’ (voor socio-culturele activiteiten) tot 440 euro (ongeacht de aard van de activiteit). De verzoekende partijen tonen niet aan dat de organisatie van de lezing niet als een socio-culturele activiteit zou worden beschouwd.

17. Er zijn dan volgens de verzoekende partijen twee redenen waarom alsnog geen van deze locaties in aanmerking komt: de afstand tot de studentenbuurt is te groot, of sommige zalen hebben “een zekere (christelijke) waarde die lezingen die gepaard gaan met controversen niet verteren”.

Die argumentatie kan niet worden bijgevalen.

De vermoedelijke weigering tot verhuur die de verzoekende partijen toedichten aan een “(christelijke) waarde” wordt op geen enkele zaal *in concreto* betrokken en is een loutere bewering die door niets wordt gestaafd.

Van de drie locaties waarvan de verzoekende partijen de details meedelen (Kapittelzaak Sint-Pietersabdij, Cellarium Sint-Pietersabdij en Theaterzaal in Dienstencentrum Ledeberg) voeren zij níét aan dat ze te ver van de studentenbuurt zijn gelegen (de eerste twee zalen zijn gelegen aan het Sint-Pietersplein) of dat de uitbater onwillig zou zijn om de zaal aan de eerste verzoekende partij te verhuren met het oog op een lezing door M.S. De verzoekende partijen tonen niet aan dat zij de uitbaters van één of meer van deze zalen hebben gecontacteerd of dat deze zalen op 26 maart 2025 niet beschikbaar zijn – ook niet de zaal waarover de eerste verzoekende partij mogelijk gratis had kunnen beschikken.

Die vaststelling volstaat om te besluiten dat de verzoekende partijen niet ervan overtuigen dat zij buiten de gebouwen van de verwerende partij geen geschikte locatie konden vinden om aldus het aangevoerde nadeel – het niet kunnen organiseren van de lezing – te keren.

18. Uit wat voorafgaat, volgt dat het tweede aangevoerde argument, namelijk dat de beoogde lezing enkel op 26 maart 2025 kan doorgaan, zelfs indien het zou worden bijgevallen niet ertoe kan leiden dat de schorsingsvoorwaarde van de spoedeisendheid is vervuld, zodat het geen nader onderzoek behoeft.

19. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op achttien maart tweeduizend vijftientig,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Jim Deridder